No. 105. DONDERDAG 1 SEPTEMBER. 1859.

ZES EN DERTIGSTE JAARGANG

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op DINGSDAG, DONDERDAG en ZATURDAG. De prijs is per drie maanden te Assen ƒ 2.30 buiten Assen franco per post ƒ 2.45. — De prijs der Advertentiën is van 1 tot 5 regels ƒ 1.00 en voor elken regel meer 15 cent behalve 35 cent zegelregt.

Waarschuwing.

GEDEPUTEERDE STATEN der Provincie Drenthe brengen hiermede ter kennis van belanghebbenden, dat, volgens bij het Provinciaal bestuur ontvangene berigten, de pokziekte onder de schapen heerscht te Buinerveen, gemeente Borger, te Schoonebeek en Wachtum, gemeente Dalen, te Veldhuizen en ten Have, gemeente Diever, te Zwinderen en Oosterhesselen, te Zuidlaren, en te Bennevelde, gemeente Zweelo;

Wordende dit ter algemeene kennis gebragt, opdat een ieder zich tegen de overbrenging dier ziekte, door het aanschaffen van schapen uit genoemde plaatsen afkomstig kunne hoeden.

Assen, 31 Augustus 1859

Gedeputeerde Staten voornoemd
DE VOS VAN STEENWIJK, Voorzitter.
W. H. HOFSTEDE, Griffier.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

1 Sept.

Weinig belangrijk nieuws

Wat er is kan aldus worden zaâmgevat:

Midden-Italie maakt zijne eigene politieke huishouding in orde en schrijft boven het nieuwe staatsgebouw: „geen Habsburger of geen Vorst aan Habsburg verwant op onze Troonen!”

Frankrijk, op dien zoo duidelijk en met waardigheid verklaarde volkswil wijzende, zegt: „toch had ik gaarne eene verzoening tusschen Volkeren en Vorsten, opdat het woord te Villafranca gesproken: „de verdreven Vorsten keeren naar hunne Staten terug!” tot waarheid worde!” maar Frankrijk verklaart tevens: „als de volkswil zich op wettige wijze tegen de herstelling der vorige dynastiën uit, zal ik dien wil niet door het kanon doen zwijgen!”

Oostenrijk antwoordt, althans tot op dit oogenblik: „ik sloot den vrede te Villafranca onder bepaalde voorwaarden en die wil ik hebben nageleefd!”

Rusland roept: „het lot der bevolking van Italie moet worden geregeld door Europa!”

Pruissen zegt: „het lot van volkeren mag niet afhangen van het bon plaisir van twee Mogendheden. Dat een Europeesch scheidsregt uitspraak doe! In allen gevalle: „„geen geweld tegen Italie, dat zich vrij vocht en de vrijheid toont te verdienen!””

Engeland bepleit het regt der Italianen en zou het een schandaal noemen, als men een vrij volk, dat orde bewaart en elks eigendom doet eerbiedigen, dwong, weder onder het juk te gaan, dat de verdreven Vorsten hen deden torschen.

Zoo staat alles op ten gunste van Italie en zoo is elks raadgeving aan Oostenrijk: „maak uwe eigen huishouding eerst in orde en zie, in plaats van u te bemoeijen met het binnenlandsch bestuur der Hertogdommen, op de nuttige hervormingen, daar nu reeds tot stand gebragt. Leer zuinig zijn, dan behoeft gij niet altijd te leenen. Verminder uw leger tot op de helft. Gij kunt dan wel minder vertooning maken, maar al dat militaire spel kost veel geld en dikwijls veel bloed. Houd orde in uw land maar laat het Volk spreken, als het reden heeft tot klagen en bovenal, plaats u niet tusschen den mensch en God. Kwel uw onderdanen niet om 't geloof, waarmede zij gerust voor den Troon des Eeuwigen meenen te kunnen verschijnen!”

Zoo staat alles ten gunste van Italie — herhalen wij — en toch hebben velen om hunnentwille een zwaar hoofd, toch zijn er, die Keizer *Napoleon* in de Italiaansche kwestie wantrouwen, ja meenen sommigen op te merken, dat er op dit oogenblik zeer veel overeenstemming van gevoelens en van plannen bestaat tusschen de Keizers van Oostenrijk en Frankrijk.

En welke reden hebben die ongeluksboden voor hunne meening?

Eene der voornaamste is, dat Keizer *Napoleon* nog te veel waarde hecht aan de opinie of aan den zedelijken bijstand der ultramontaansche geestelijkheid, niet omdat hij die opinie op zichzelve deugdelijk acht, maar omdat hij door haar kan blijven die hij is, of liever nog meer kan worden dan hij is. Wij willen hier het waarschijnlijke van die meening niet betwisten, maar zouden het vreemd achten, als Keizer *Napoleon*, die zooveel leerde in de school der theorie en der praktijk, inderdaad kon gelooven, dat hij, blijvende wat hij is, of grooter wordende dan hij is door de Roomsch-Catholieke geestelijkheid iets anders zou bezitten dan eene schijnbare magt en grootheid — dat hij iets anders zou zijn dan de dienaar der Kerke. Keizer *Napoleon* toch heeft gedurende den Krim-oorlog in den *Univers* kunnen zien, wat de ultramontaansche partij durft zeggen, dreigen en profeteren. de partij, wier gebit gebreideld is door den Keizerlijken toom.

Na zulk eene lectuur moet hij toch tot de zekerheid zijn gekomen, dat voor hem niets anders overschiet, dan den toom in de krachtige hand te houden, of hem af te staan en zelf in de leidzeel te loopen.

En — fluisteren de jobsboden verder — op dit oogenblik sluipen tal van Fransche spionnen Italie rond, om berigten te verzamelen, die tot bewijs kunnen strekken, dat de verkiezingen in Toscane, Modena en Parma niet vrij maar het werk zijn geweest eener oproerige, woelzieke, doch tevens zeer brutale minderheid. Dat bewijs zal Italie's vrijheid den doodsteek geven!

Wat doet, vragen anderen, die bekommerd zijn voor Italie's toekomst, het Fransche legercorps in Parma en waarom houdt Keizer *Frans Jozeff* eene legermagt in Venetie van ongeveer 200.000 man?

In 't kort — er zijn redenen, wij erkennen het ook, die vrees verwekken voor den tijd die aanstaande is. maar wij gelooven niet, dat Keizer *Napoleon*, die werd, wat hij is, door den volkswil, het wagen zal, om de dwingelandij, hoe deze zich op dit oogenblik ook plooije in het kleed der onschuld, weder op den troon te helpen.

Zou hij om twee miniatuur-Hertogen en eene Hertogin de achting verspelen, die hij won, en den roem bevlekken, door duizenden zoo duur behaald!

De Paus schijnt het ernstige voornemen te hebben opgevat, om de Legatiën weder tot onderwerping te brengen, indien althans *Garibaldi*, met zijne 40.000 ambulante potkijkers, dit niet belet.

't Zal de vraag zijn, of de Pausselijke legerbenden opgewassen zijn tegen de vliegende troepen van den Italiaanschen partijganger, wat meer is of hun soms ook den lust kan bekruipen, om met de avonturiers gemeene zaak te maken en te zamen te zingen:

„Een vrolijk leven leiden wij
„Een leven zonder zorgen!”

Uit Bologna, eene aanzienlijke stad in Romagna, (een gedeelte van den Kerkelijken Staat) schrijft men, dat de verkiezingen in die oorden (zonder permissie van *Pius IX*) in de beste orde geschieden. Eene slechte tijding voor de Pausselijke troepen, die juist komen aanmarcheren, om de rust te herstellen!

De deputatie uit Florence, die Koning *Victor Emanuel* de boodschap moet brengen: „Toscane wenscht zich te stellen onder uw scepter!” en die nog al lang draalde eer zij de poort uitging, is eindelijk op weg gegaan. Zij zal overal plegtig en gastvrij worden ontvangen, ook door Koning *Victor Emanuel*.

En wat zal hij antwoorden?

„Ik won wel, maar ik durf niet, althans nog niet; kom weder ter gelegener tijd of wacht op mijn definitief antwoord. Maar komt gij in druk, wil men u een Vorst opdringen, dan zal ik u helpen — reken er op!”

Wij voorspellen, dat hij zoo iets zal zeggen, en hij wordt daartoe zeer geprikkeld door de Sardinische drukpers.

Deze wil, dat de Koning op de vraag: „wilt gij ons helpen?” dadelijk antwoord: „ja, ik van ganscher harte!” en dan, op zijn sabel wijzende, roepe: „wie durft, kome!”

Koning *Victor Emanuel* echter heeft grooter verantwoording voor zijne woorden en daden, dan de dagblad-pers en zal zich dus nog wel eens bedenken, eer hij zoo spreekt.

Het voorloopig Toscaansch Bestuur heeft ook in eene proclamatie aan Europa verklaard, dat het vereenigd wenscht te zijn met Sardinie, dat de terugkomst des Groot-Hertogs, om te regeren, eene onmogelijkheid is geworden, en dat het bij voorbaat protesteert tegen eene gewapende tusschenkomst ten gunste van den verdreven Vorst.

Het schijnt echter, dat te Weenen ook aanzienlijke lieden worden gevonden, die beginnen te begrijpen, dat eene gewapende tusschenkomst in Midden-Italie, ten gunste der Vorsten, niet raadzaam is, maar voor een congres zijn alle Oostenrijksche ooren hard doof. „Daar,” zegt Keizer *Frans Jozeff*, „sta ik alleen!” en 't is waarheid, maar Keizer *Frans Jozeff* moest eens onderzoeken, *waarom* hij zoo bedroefd alleen staat op deze wereld en dan anders handelen, om zich vrienden te maken.

De Koning van Napels wil heden hot en morgen haar, en niemand weet dus, wat hij eigenlijk wil. Wie zijn raadsman is op den weg, die gewis ten verderve leidt, is niet bekend, wel, dat de ultramontaansche partij hem in de ooren blaast en zijne moeder de gevierde vriendin is dier partij. Op dit oogenblik zoekt *Franciscus II* de vriendschap van Engeland meer dan die van Frankrijk, en hij zou den Engelschen gezant zelfs bewijzen hebben geleverd van Frankrijk's toeleg, om Engeland eens aan te spreken op zijn Krim'sch of Solferino'sch, maar John Bull wantrouwt die belangstelling en denkt, zou de Jezuïten-partij in Napels ook verdeeldheid trachten te brengen in de Fransch-Engelsche alliantie, ten einde tijd en rust te hebben, om dwingelandje te spelen in eigen land?

Wie weet; *wat* en *hoe* het volk binnen korten tijd speelt met Z. M. *Franciscus II*.

Zie hier welke proclamatie reeds onder het volk was verspreid, even voor den Napoleons-dag, 16 Aug. jl.:

„Napolitanen; de 15. Aug. is een gedenkwaardige dag in Frankrijks geschiedenis. Het is de naamdag van den eersten *Napoleon*, het zinnebeeld van roem en nationale grootheid. Dat zich op dien dag, nu gevierd door al de volken van het Italiaansche ras, aan de wenschen der Franschen even hartelijk die der Napolitanen paren, die nooit zullen vergeten, dat *Napoleon* te midden van groote hinderpalen het groote werk van Italië's verlossing heeft durven aanvangen. Een zoo het lot, dat sedert twee eeuwen een ongelukkig volk drukt, al belet heeft dat het einddoel wierd verwezenlijkt, dan toch zullen wij onze dankbaarheid blijven betoonen aan de heldhaftige natie, die zoo veel bloeds in Lombardijen's vlakten gestort heeft, en aan haar roemrijk hoofd dat hare lotsbestemmingen regelt. — Leve Frankrijk! Leve *Napoleon III*! Leve Italië!”

Verlaten wij nu Italie

De departementale raden in Frankrijk schrijven allen felicitatie-brieven aan den, ter zake van den Italiaanschen oorlog en van de gesloten vrede, en sommige van die brieven maken een gewoon mensch misselijk, zoo vleijend zoo strooperig zijn ze.

Luister, ik zeg!

„De krijgskundigen van den Donau hadden *gedroomd* van den vesting vierhoek en van spiegelgevechten sedert tien jaren achtervolgens met succes voorgesteld. Zij hadden daartoe slechts *figuranten* noodig, allen behoorende to dezelfden *dans* en beurtelings overwinnaars en overwonnenen voorstellende. Maar ziet! op den gewigtigen dag der werkelijkheid, werd door een *wezenlijk* generalissimus en door *wezenlijke* Fransche soldaten den heldenmoed van den aanval geïmproviseerd. De overwinning heeft die improvisators geleid en het verwonderd Europa heeft een van die zegepralen van den eersten rang aanschouwd, waardoor het lot der volkeren wordt beslist. Dat was het eerste van zooveel meer, dat de wereld zou verbazen. Overwinnaar, hebt gij den eersten stap gedaan, en het ongeluk opgerigt, terwijl een waardig tegenstander de *eer* begreep, die er lag in een vrede, zoo aangeboden!”

Die dat schreef, heeft de taal in zijne magt, maar hij is een pluimstrijker van den eersten rang.

Zulke lieden bewijzen hem, die zij vleijen — geene wezenlijke dienst.

Engeland gaat voort met te denken over zijne positie tegenover Frankrijk en luisterde met groote attentie naar de betuigingen van Graaf *de Morny*, toen deze beweerde, dat Keizer *Napoleon* volstrekt geen plan had, om zich eens te meten met de Koningin der zeeën. De moeite, die Graaf *de Morny* zich gaf, gaf velen achterdocht en 't geloof, dat de Keizer niet zoo geheel vrij geweest was of nog is van vijandige plannen.

Anderen beweren, dat Frankrijk eens *gedwongen* zal zijn, om tegen Engeland in 't strijdperk te treden, 't zij omdat John Bull wil *weten* wie meester is, 't zij omdat het Fransche Volk den nationalen hoogmoed van Albion wil gefnuikt hebben. 't Zou een verschrikkelijke strijd zijn en zeer onzeker tevens, of het overige Europa daarbij zou staan met het geweer in den arm.

De commissie, om te onderzoeken hoe de verdedigingsmiddelen van het land zijn te volmaken, is benoemd en bestaat uit zeven leden.

De Pruissische Regering zwijgt nog altijd op de luide geopenbaarde wenschen van vele Duitsche patriotten, dat namelijk Pruissen zich aan 't hoofd zal stellen van een eenig sterk Duitschland.

't Is ook nog al moeijelijk hierop te antwoorden. De wensch is vleijend voor Pruissen, maar ook krenkend voor Oostenrijk, en de Prins-Regent wil het gevoel van Keizer *Frans Jozeff*, dat in Italie op zoo harde proef werd gesteld, nog sparen.

De Koning van Pruissen blijft ernstig ongesteld en welligt is het oogenblik, waarop de dood hem de Kroon afneemt, zeer nabij.

De begrafenis van den Koning van Zweden gaf aanleiding

De Verteller, enz.

DOOD EN LEVEND.

(*Vervolg van 't vorig No.*)

De huisdokter kwam, en legde zijne hand op mijn hart naar het voorschrift zijner wetenschap. Hij keerde zich om, en verzekerde mijnen weenenden vrienden, op koelen, ongevoeligen, hardvochtigen toon, alsof het de meest alledaagsche zaak ter wereld ware, dat er geen leven in mij overgebleven was. O, hoe zwaar was op dat oogenblik mijn lijden! Hartstogtelijk poogde ik te doen begrijpen dat ik niet dood was, maar ik kon zelfs geen ooglid verroeren; geen klank, geen ademtogt beloonde mijne inspanning.

Een frisch Meikoeltje stroomde naar binnen en over mijn aangezigt, In den bloeijenden hagedoorn hoorde ik de roodborstjes sjilpen. Ik wist dat het weldadige zonnelicht de kamer en zelfs mijn voorhoofd met een warmen

tot eene volksdemonstratie, daarin bestaande, dat de nieuwe Koning en de Prinsen, toen zij achter het lijk huns vaders gingen, met diep stilzwijgen werden bejegend.

Waarom?

Wijl de jeugdige Vorst geen vriend is van de hedendaagsche liberaliteit.

Of die demonstratie haar doel trof?

Men zegt neen.

Wij deelen nog de volgende Telegrafische berigten mede:

Parijs, 30 Aug. De *Constitutionnel* bevat een artikel over de midden-italiaansche staten, waarin gezegd wordt dat, hoewel de keizer te Villafranca zich volstrekt niet heeft verzet tegen het herstel der onttroonde souvereinen, Frankrijk echter geen geweld moet bezigen om tot hun herstel te geraken en die vorsten tegen hunne volken te ondersteunen. Frankrijk is gemagtigd en bevoegd — beweert het blad — om aan Italie verstandigen raad te geven; wordt die raad niet opgevolgd, het is te betreuren, maar daaruit volgt nog niet voor Frankrijk de verpligting om tot een gewapende tusschenkomst over te gaan. „Italie," verklaart de *Constitutionnel*, „heeft aan ons de ondankbaarheid te danken; laten wij het morgen niet weder ontnemen wat wij het gisteren schonken."

Ten verzoeke van *Louis Blanc*, deelt de *Constitutionnel* diens brief aan den *Times*, benevens de brieven van *Victor Hugo* en *Proudhon* mede.

Turijn, 29 Aug. Volgens tijdingen uit Bologna van 28 dezer hebben de verkiezingen in de geheele Romagna plaats gehad. De toeloop om daaraan deel te nemen, was groot, maar de orde is geen oogenblik gestoord geworden.

Triest, 29 Aug. Op de Jonische eilanden en op het Grieksche vasteland is, naar men kan berekenen, een derde gedeelte van den verwachten krenten-oogst, ten gevolge van zware regenbuijen vernield. Dit artikel is daardoor in prijs gestegen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Waterhoogte. Arnhem, 29 Aug. 0.89 El; † AP. 7 84. Gev. 1 d.

De **Rijnhoogte** te Keulen den 29. Aug. 5 voet 3 duim; 5 voet 3 duim Rijnlandsch.

Men schrijft aan de *Amst. Ct.* uit 's Gravenhage, dd. 29 Aug.

„De berigten uit en over onze oost-indische bezittingen, in den laatsten tijd meer dan publiek verspreid, hetzij uit bijzondere korrespondentiën, hetzij uit de binnen- en buitenlandsche dagbladen geput, hebben bij niet weinigen een ongunstigen indruk verwekt, en dit is niet te verwonderen. Ik noem die berigten overdreven en meen gegronde redenen te hebben zoo te mogen spreken; ofschoon het niet minder waar is dat er veel is, dat daar niet geldig en niet goed behandeld of ingezien wordt, en vele misbruiken tot nadeelige gevolgen aanleiding kunnen geven en (waarom zou men het verzwijgen?) bereids aanleiding gegeven hebben. Hoe dit alles nu ook zij, het ware te betreuren, indien het gouvernement het gevaar in deze te ligt telde, en niet in tijds voorzorg maatregelen nam om het bestaande kwaad te verbeteren en het ge vreesde te voorkomen. Eenige woorden van geruststelling zouden, dunkt mij, van wege de Regering een heilzamen invloed hebben. Of moeten die altijd dan eerst uitgesproken worden, wanneer eene zoogenaamde interpellatie in de Kamer daartoe gebiedend noodzaakt? Het schijnt wel zoo. Immers, indien mijne informatiën juist zijn dan heeft de Regering hier niet stil gezeten, en zal het zeer spoedig blijken dat er dezerzijds ernstige maatregelen genomen worden, om onze overzeesche bezittingen moreel en materieel te ondersteunen en te versterken. Bij het stilzwijgen van het gouvernement, waarvan ik de redenen moet eerbiedigen, meen ik de verzekering te kunnen geven, dat onder anderen, behalve meer dan gewone transporten van manschappen tot versterking van het leger, binnen kort minstens vijf goed uitgeruste oorlogschepen naar Oost-Indie zullen vertrekken."

— Uit Sneek is op nieuw een adres opgezonden ter wijziging van de bepalingen van de wet op de regt. organ., die het door de hooge kosten der verhuurders dikwerf bijna ondoenlijk maken in hunne betaling nalatige huurders uit de woningen te krijgen.

— Volgens tijdingen uit Japan van 5 Junij, namen de betrekkingen tusschen de Europeanen en de Japannezen meer en meer toe. De regering bezit reeds zes oorlogs stoombooten, waarvan een, de *Niphon* eene reis om de wereld doet. De bemanning van dit vaartuig, dat van eene machine van 350 paardenkracht voorzien is, bestaat geheel uit Japannezen.

Kamp bij Zeist, 28 Aug. Heden morgen van 5 tot 8½ uur heeft het aanhoudend geregend; dikwijls zeer sterk en vergezeld van onweder.

Ten 9 ure werd de lucht helder en tegen tien ure gingen de troepen naar de plaats der godsdienstoefening.

Eerst ten 1 ure is er groote parade gehouden. Toen de troepen naar de lijn van bataille trokken, regende het zoodanig, dat alle kleederen doornat werden.

Na de wapenschouwing, door Z. K. H. den prins veldmaarschalk, is tweemalen gedefileerd. H. K. H. prinses *Frederik* met H.D. dochter *Maria* en hofdames hebben de godsdienstoefening en de groote parade bijgewoond, en daarna het kamp in de verschillende onderdeelen bezigtigd.

Niettegenstaande het ongunstige en ongestadige weder, was het bezoek niet minder groot dan den vorigen Zondag.

Des avonds ten 8 ure zijn de onder-officieren en minderen, die met het metalen kruis versierd zijn, bij Z. K. H. den prins veldmaarschalk genoodigd, waarbij zich ook een soldaat van het 1ste en een van het 6de regement infanterie bevonden, versierd met de Militaire Willemsorde (in Oost-Indie behaald.)

Amsterdam, 29 Aug. In den laten avond van eergisteren is er tusschen twee broeders, ten huize hunner ouders in de Utrechtsche dwarsstraat, een hevige twist ontstaan, die zoo hoog is geloopen dat de een, die in beschonken toestand was te huis gekomen, den anderen met een mes eene wond in de zijde heeft toegebragt, waaraan hij kort daarna is overleden. De dader heeft zich vrijwillig in arrest begeven.

— Dezer dagen is door de heeren mr. *R. J. Schimmelpenninck* en *H. W. Weytingh* eene instelling in het leven geroepen om, zoo Nederland in het vervolg door watersnood mogt worden geteisterd, *onmiddellijk* hulp te kunnen verleenen aan hen die door die ramp huisvesting en goed verloren. Tot het kunnen helpen is door hen een kapitaal op het grootboek ingeschreven, dat zij hopen door wederbelegging der rente en door giften te zullen vergrooten opdat die hulp afdoende zal zijn. Het achtbaar hoofd dezer stad heeft zich willen belasten met het toezigt op de afschrijving van kapitaal. Aangenaam was het ons te vernemen, dat het fonds, op het grootboek ingeschreven, grootendeels tot gemeld doel is bijeengebragt door bewoners onzer O. I bezittingen, waardoor deze aanspraak hebben op onze voortdurende dankbaarheid, vooral dan wanneer bij watersnood, die, God geve, nog verre moge zijn! ten gevolge hunner milddadigheid dadelijk hulp wordt geboden. Wij kunnen niet nalaten den wensch hierbij te voegen, dat de heeren *Schimmelpenninck* en *Weytingh* de voldoening zullen smaken, dat ook inwoners van Nederland van het hunne zullen bijdragen, om de instelling meer kracht bij te zetten. Menige gift worde door hen ontvangen ten behoeve van het *Fonds voor noodlijdenden door watersnood in Nederland, gevestigd te Amsterdam*.

's Hertogenbosch, 28 Aug. Sedert eenige dagen openbaart zich hier ter stede eene ziekte onder de melkkoeijen bij de hoveniers op stal staande. De beesten beginnen alle voedsel te weigeren, zijn niet in staat op de beenen te blijven staan en bezwijken weinige uren na het ontstaan van het lijden (miltvuur??) Naar ik vernem zijn reeds 17 koeijen op die wijze gestorven. Aan het ijverige hoofd onzer politie, den heer *van Oorschot* wien onze burgers voor zijne nimmer rustende waakzaamheid niet erkentelijk genoeg zijn kunnen, is het te danken dat de slagters belemmerd zijn in hunne voornemens om hunne klanten op dit lekkere (!) en gezonde (!) vleesch te vergasten. Heden is door den rijksveearts, uit Veghel daarvoor ontboden, in overleg met den keurmeester van het slagthuis alhier, het vleesch van de aan die ziekte gestorven koeijen als allezins schadelijk voor de gezondheid afgekeurd, en worden de ingezetenen voor het gebruik daarvan ten ernstigste gewaarschuwd. Men wil dat de ziekte haar ontstaan te danken heeft aan de spoeling, waarmede de beesten gevoed worden.

Batavia, 7 Julij. Op 4 dezer kwam alhier ter reede het nederlandsch schip *President Ram*, gezagvoerder Ulrich, aan boord hebbende een detachement suppletietroepen, sterk 125 onderofficieren en manschappen, onder bevel van den van verlof terugkeerenden kapitein der infanterie *Wiggers van Kerchem*, medegeleiders de 2de luit. der artillerie *D. J. A. C. Ponse* en de officieren van gezondheid 3de klasse *Mioulet* en *van der Velde*. Eenige dagen na het vertrek van dit schip uit Nederland werd den detachements kommandant door een soldaat het bestaan berigt van een komplot, hetwelk ten doel had het vaartuig af te loopen en daarmede naar Amerika te gaan. De kommandant handelde zeer wijselijk, eenige onderofficieren kregen geheim bevel te trachten de hoofdaanleggers op te sporen, en deze hebben zich zoo wel van den hun opgedragen last gekweten, dat weldra zes der verwoedelijke belhamels gearresteerd werden. Deze, allen Belgen, zijn tot hunne aankomst te dezer reede in de boeijen gezet, en gisteren door een gewapend detachement van boord gehaald en naar de gevangenis gebragt. Gedurende de verdere reis was er strenge surveillance, maar men heeft zich geen oogenblik over de troepen te beklagen gehad, en de behandeling en voeding lieten niets te wenschen over.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De geheele Parijsche bevolking gaat uit op de bezigtiging eener kleine schilderij, die bij een kunsthandelaar in de rue Taibot tentoongesteld is, en waarin de geschiedenis van den veldtogt in eene vernuftige allegorie wordt voorgesteld. Op een koninklijken schotel ziet men eene jonge kat, die de duidelijke kenteekenen draagt van Koning *Victor Emanuel*; toorn straalt uit hare oogen, met hare pooten staat zij stevig op den schotel, die Italie verbeeldt. Eene andere geel en zwart gekleurde kat, Oostenrijk voorstellende, neemt de vlugt, maar rust nog met de twee achterpooten op den schotel; eene derde kat, *Napoleon III* verbeeldende, wacht het oogenblik af, om den poot op den rand van den schotel te zetten, waarmede wel Savoye kan bedoeld zijn.

Naar alle waarschijnlijkheid zal de politie zich spoedig meester maken van deze allegorische zamenstelling.

— Bij dekreet van den Keizer van Frankrijk is bepaald dat om de twee jaren, in naam des keizers, een prijs ter waarde van twintig duizend francs door het keizerlijk instituut van Frankrijk in de openbare algemeene vergadering der vijf akademiën zal worden toegekend, beurtelings op het gebied der letterkunde, der wetenschappen en der kunsten, aan een werk of eene uitvinding, bij meerderheid van stemmen door de vereenigde akademiën die onderscheiding waard gekeurd. Deze prijs zal den driejaarlijkschen prijs vervangen ingesteld bij dekreet van 14 April 1855, en voor het eerst worden toegekend in de vergadering van 15 Augustus 1860 aan een der schrijvers van de werken, die in de laatst verloopen zes jaren in het vak der letterkunde zijn verschenen.

— In eene der groote scheikundige ateliers te Lyon is toevalligerwijze eene ontdekking gedaan, die waarlijk wel verdient vermeld te worden, omdat ons daarmede een hoogst eenvoudig middel aan de hand wordt gegeven, om te midden der grootste zomerhitte van het zoo lastige stuiven op onze openbare wegen bevrijd te zijn. Op het terrein der werkplaats was namelijk bij ongeluk eene hoeveelheid *acidum hydrochloricum*. eene soort van chloorwater, uitgestort, waarbij men naderhand opmerkte, dat op die plek niet alleen eene verharding in den grond was teweeg gebragt, maar ook dat zij, in weerwil der lang doorgestane hitte en droogte, gestadig vochtig bleef. Dit bragt de directie op het denkbeeld om daarvan eens in het groot eene proef te nemen en deze heeft werkelijk tot resultaat opgeleverd, dat een drooge zandige bodem voortdurend in een toestand verkeerde alsof er eenen half uur te voren water op uitgegoten was, terwijl andere aangrenzende terreinen zich telkens met het aanbreken van den dag in zulk een staat van verdrooging en vernarding vertoonde, als bij ons te lande, in de maand Maart, bij veel rijm gewoonlijk het geval is. Daar het tevens is gebleken, dat het middel even goed op straaten macadam-wegen als op een ongeplaveid zandpad voldoed, zal hiervan dan ook ongetwijfeld wel partij worden getrokken.

— Van Cochin-China zijn berigten, die het sluiten van den vrede doen verwachten. De hoofdvoorwaarden zouden zijn afstand van Tourane en Saigon aan Frankrijk en van een ander gebied aan Spanje, vrije uitvoering der Christ. godsdienst in 't rijk, ontvangst van een Fransch gezant te Hué en betaling eener schatting aan Frankrijk. Keizer *Tu Duc* zou dit alles aannemen, omdat Cambodge geen granen meer zond en de onderkoning van Tonking evenmin vee meer overmaakte, 't geen de stelling van Anam zeer bemoeijelijkte.

ENGELAND.

Terwijl in dezen tijd van het jaar het meest gebruik wordt gemaakt van de gelegenheid tot het doen van een uitstapje, gaat er bijna geen dag voorbij, zonder dat men van ongelukken hoort. Zoo verneemt men o. a., dat zekere dr. *Smith*, die in gezelschap van een zijner vrienden op reis was gegaan, om op het eiland Arran; aan de Schotsche kust, den Goatfell te beklimmen, aldaar in een bergkloof is gezonken, waarin zijn reisgenoot hem niet genoeg van nabij kon naderen, om hem bijstand te verleenen. Deze besloot dus, als het eenig middel tot redding, in het naastbijgelegen dorp eenige personen te hulp te roepen, doch eerst toen deze zich met hem op weg hadden begeven, begon hij te bedenken, dat hij vergeten had de plaats naauwkeurig genoeg op te nemen, om die bij zijne terugkomst te kunnen aanwijzen. Het gevolg hiervan was, dat alle pogingen om de bedoelde plek tusschen de menigte hoogten en laagten uit te vinden, tot nu toe vruchteloos zijn geweest, terwijl zich evenmin eenig ander spoor ter ontdekking van den ongelukkige heeft opgedaan.

— Volgens den *Courrier des Etats Unis* was een zekere *Jack Cade* sints vele jaren de schrik van Arkansas, omdat twisten en duellen, die steeds met den dood zijner gedwongen tegenstanders eindigden, zijne geliefkoosde bezigheid waren. Zoo had hij kort geleden een man doodgeschoten, wiens echtgenoot hem deed uitdagen met

---

straal overtoog, maar eene vriendelijke hand sloot de blinden en trok de gordijnen digter voor het vensterraam. 't Was stil en duister in de kamer, men had mij alleen gelaten.

Zoo verliepen er vele uren. Ieder oogenblik bragt mij nader aan mijn graf. De huisklok sloeg de voortspoedende uren; iedere slag was voor mij de doodklok, Tien, elf, twaalf, een, twee, en toen brak een ander geluid de doodsche stilte in mijne kamer. Groote Hemel! de dorpsklok luidde! Instinktmatig gevoelde ik wat dit te beduiden had. Ik poogde aan iets anders te denken, en mijne ooren voor dat schrikbarend geluid te sluiten, alles te vergeefs, met uitgezochte zelfmarteling moest ik wel de slagen tellen, ze verkondigden mijnen ouderdom, negentien jaren! Mijne rede begaf mij, de hoop stierf in mijn hart, mijne ziel wankelde op den rand van het bewustzijn, ik wist bijna niet langer wat ik dacht.

Zoo verliepen er dagen. Ik bleef sprakeloos, roerloos bewusteloos. Toen ontwaakte ik tot een nog vlijmender besef mijner ellende. Ik bespeurde dat ik niet langer in mijne eigene kamer lag, dat mijn ligchaam met een doodskleed getooid was: dat mijne handen stijf op mijne borst gevouwen, mijne lokken weggestreken waren; dat mijn boezem en mijn hoofd met bloemen waren versierd. Ik hoorde stemmen en voetstappen in de kamer: eens of tweemaal boog zich een gelaat zoo nabij over het mijne, dat ik een warmen adem op mijne wangen voelde.

„'t Is alsof zij nog leeft, de arme Meltie!"

't Was de stem van Lucia Maynard, mijne dierbaarste vriendin, die dat zeide. Ja, wel alsof ik nog leefde! Welk eene bittere spot lag er in die woorden! Een oogenblik haatte ik haar omdat zij ze gezegd had.

„Hoe verklaart de docter haren plotselingen dood?" vroeg eene andere stem die ik niet herkende.

„Eene hartkwaal, geloof ik," antwoordde een ander.

„Een treurige dood, en nog zoo jong! Hare familie is zie bedroefd."

„Guy Edson, hoor ik, is bijna krankzinnig van droefheid."

„Guy Edson? wie is dat?"

„Hebt gij niet daarvan gehoord? Hij was haar minnaar, haar verloofde, in 't najaar zouden zij getrouwd zijn."

„Wel, wel, hoe treurig!"

En zoo praatten zij zorgeloos voort, weinig vermoedende dat ik alles verstond en begreep. Guy Edson bijna krankzinnig! Te midden mijner eigene zielesmart vond ik nog tijd om hem te beklagen. Ik wist dat hij mij innig, vurig, hartstogtelijk lief had. Weldra zou ik zijne vrouw zijn geworden—hoe zeer zou hij mij missen! En ik, zoo jong, zoo vol hoop en levenslust en levenskracht, ik zou dan als dood ten grave gaan, terwijl duizenden, voor wie het leven een last was, de hun toegerekende jaren zouden ten einde brengen! Niemand zou ooit weten wat ik geleden had. Het gras zou boven mij groeijen, de vogelen zouden er zingen, de bloemen ontluiken en verwelken, en ik zou vergeten worden gelijk zoo vele anderen. En Guy mijn Guy, zou ook leven en wellist leeren mij te vergeten. Weligt zou, na eene wijle, zijn gewond hart genezing vinden, en hij bij eene andere vrouw zoeken om het

haar te duelleren. *Jack Cade* wees dit aanzoek van de hand, met de aanmerking, dat hij te zeer een fatsoenlijk man was, om met eene dame een tweegevecht te houden Weinige dagen later, terwijl hij op de trottoirs van Broadway rondslenterde, zonder misschien aan de duel-geschiedenis te denken, trad op eenmaal de ongelukkige weduwe voor hem en schoot hem drie kogels door de borst.

DUITSCHLAND.

Als een in dit jaargetijde buitengewoon verschijnsel, hoort men uit verscheidene deelen van Duitschland klagen over de schade, welke door de wolven wordt veroorzaakt; uit eene nog onbekende oorzaak, verlaten deze de bergen en bosschen en dringen 's nachts de schaapskooijen binnen om hun honger te stillen.

— Men berigt uit Mühlhausen, nabij Welrus in Bohemen, de volgende zeer zonderlinge gebeurtenis. In de voorgaande week is hier een diefstal gepleegd, zooals welligt nimmer ergens ter wereld in een beschaafd land heeft plaats gehad. Verscheidene dieven zijn des avonds in de kerk geslopen en hebben des nachts een der klokken ter zwaarte van 600 pond gestolen. Eene andere van 900 pond hebben zij van den balk losgemaakt, waaraan zij was bevestigd, maar door eene tot heden onbekende oorzaak hebben zij deze achtergelaten. Niettegenstaande de ijverigste pogingen tot ontdekking van den diefstal zijn in het werk gesteld, heeft men tot heden noch de bedrijvers, noch het gestolen voorwerp kunnen opsporen.

— Sedert eenigen tijd is er sprake van de versterking der noordduitsche kusten. Als grouden voor dezen als noodzakelijk beschouwden maatregel wordt het volgende aangevoerd: „Deze kusten zijn ten eenenmale ontwapend, ingeval van oorlog zouden de havens aldaar straffeloos gebombardeerd en vernield kunnen worden, en wat meer is, de vijand zou zelfs kunnen landen en in geheel Noord-Duitschland een inval doen. Gesteld dat een oorlog met Frankrijk uitbarstte, dan zou zeer zeker te Havre, Brest Cherbourg en in andere fransche havens een korps van 50 of 60 000 man worden bijeengebragt. De afstand tusschen Havre en Hamburg of Bremen wordt door een stoomboot in 2 of $2\frac{1}{2}$ dagen afgelegd, en al wierd maar gebruik gemaakt van een gedeelte der in den laatsten tijd zoo talrijk geworden stoomoorlogschepen, dan nog zou men na verloop van weinige dagen zulk een aanzienlijke legermagt op de kusten der Noordzee kunnen doen ontschepen. Ter voorkoming van zulke eventuele gevaren, of althans om de landing van vijandelijke troepen te bemoeijelijken, en Noord-Duitschland niet alleen, maar ook Midden-Duitschland te beschermen wil men de Noordzee-kusten in een goeden en ontzaginboezemenden staat van verdediging brengen."

— Dezer dagen is het Oostenrijksche infanterie regement, Koning van Hannover, op zijn terugmarsch uit Italie, te Inspruck aangekomen. Met dit regement heeft ook de hond gemarcheerd, die sedert 15 jaren aan het beroemde korps der militaire muzijk daarvan verbonden is, en die op marsch den wagen met de turksche trom trekt. Die hond is in den slag van Solferino, met eenige muziekanten en met de trom in krijgsgevangenschap geraakt, doch na verloop van vier dagen is hij op eenmaal weder te Verona verschenen, alwaar hij zijn regement heeft opgewacht en gevonden. Men heeft toen bemerkt dat hij het touw, aan hetwelk hij was vastgelegd, had weten te verbreken, met gevaar van zich daaraan te verworgen. De hond schijnt steeds te gevoelen dat hij een deel van het korps der muziek uitmaakt. Verandert dit van bezetting en wil men den hond achter houden, dan is men daartoe buiten staat, zoodra men hem eenige vrijheid laat. Op marsch steeds op zijne plaats, kan hij niet dulden dat een der muziekanten zich van het korps afscheidt en achterblijft.

ASSEN, 1 Sept.

TELEGRAFISCHE BERIGTEN.

Amsterdam. Woensdag, 29 Aug. Op de beurs van heden was de slotkoers der **effecten** als volgt:

Nederl. $2\frac{1}{2}$ pCt. $64\frac{3}{8}$ percent. dito 4 pCt. $98\frac{1}{16}$ per cent. — *Rusland* bij Hope en Comp. 1798 en 1815 5 pCt. $105\frac{3}{16}$ percent. — *Oostenrijk* Nieuwe Metallieken 5 pCt. $75\frac{1}{2}$

Granen en Zaden.

Koolzaad f 3 lager, op October f 342. — Raapolie lager, op zes weken f 35. — Graanmarkt stil en onveranderd. — 126 ponds Pruissische rogge f 182.

Gisteren heeft te Hoogeveen de algemeene vergadering plaats gehad van het genootschap ter bevordering van den landbouw in dit gewest, benevens tentoonstelling en keuring van vee. Er waren aangevoerd 12 springhengsten 1 jonge hengst, 5 hengsteveulens, 12 fokmerrien, 18 stieren, 14 beeren en 2 rammen. De eerste premie voor de springhengsten is toegekend aan den zesjarigen zwarten hengst van *J. Snoeken* te Uffelte; de tweede aan den zwarten driejarigen hengst van *H Frieling* te Noordbarge, de derde aan den bruinen zesjarigen hengst van *H. Ensing* te Drouwen en de vierde aan den driejarigen zwarten hengst van *J. Wilting* te Wachtum.

De jonge hengst en de hengsteveulens zijn niet premiewaardig gekeurd.

Voor de fokmerrien erlangde de 1e premie de zwarte 3jarige merrie van *R. Brouwer* te Eleveld, en de 2e de 7jarige merrie van *Lucas Alberts Pieters* te Ruinerwold.

Voor de stieren verwierf de 1e premie de zwartbonte driejarige stier van *H. Seubers* te Wachtum, de 2de de zwartbontbleste 2jarige stier van *J. G. Zanting* te Ruinerwold, de 3e de zwartbonte 2jarige stier van *H. Hendring* te Beilen en de 4e de roodbontkolde 1jarige stier van *J. Smit* te de Wijk.

Voor de beeren werd de 1e prijs toegekend aan den zwartbonten beer van *Jan de Boer* te Ansen, de 2e aan den dito beer van *R. Koster* te de Wijk en de 3e aan den dito beer van *J. Blok* te Wapserveen.

De eerste prijs voor de rammen, heideschapen, bekwam die van *H. H. Wolters* te Beilen; de 2e premie is niet toegekend.

Keurmeesters voor de paarden waren de heeren *B Bastiaans. O. Hoenderken, H van Veen, K. D Tissing. J. Derks, K. Haalweide, H. Reimers* en *W. v. de Wetering*. en voor de koeijen, beeren en rammen de heeren *H. Berghuys, J. Caspers, L. Hubenet, J. ter Haar, F. Prins L. Steenbergen* en *P. Preuper.*

Als nieuwe leden zijn toegelaten de heeren *J. R. Brinks, Paalman. C. H. Radijs, S. Zuiderbaan* en *W. ten Oever* te Hoogeveen, *v. Sonsbeek* te Zuidwolde en *E. Post Steeman* te Meppel.

Op voorstel van den heer *H Reimers* is besloten, om aan de Prov. Staten een adres in te dienen, tot het invoeren van een Reglement op de paardenfokkerij in dit gewest, en is het opstellen en indienen daarvan aan het Hoofdbestuur opgedagen.

Gedurende de tentoostelling regende het nu en dan, doch na afloop daarvan ontlastte zich eene allerhevigste hagelbui vergezeld van donder en bliksem, waardoor de grond gedurende eenigen tijd met dikke hagelsteenen bedekt was

— In de vergadering der geneeekundige commissie van Drenthe, gehouden op 30 Augustus, zijn tot vroedmeesters ten platten lande bevorderd de heeren *P. van Delden* uit Delden en *A. J Somer* nit Assen, en tot vroedvrouw voor eene stad mejufvrouw *J. Diks*, weduwe van den heer *J. C. W, van Woerden*, uit Veenhuizen.

Ruinen, 30 Aug. Naar men verneemt, heerscht onder het meerendeel der Drentsche schaapskudden de pokziekte; op vele plaatsen zijn dezelve zeer kwaadaardig. Ook te Pesse, onder deze gemeente, is dit het geval. De veearts *Hubenet* van Dwingelo is aldaar gedurig werkzaam, om door inenting aan de nog schijnbaar gezonde schapen de ziekte een goedaardiger karakter te doen krijgen. Tot hiertoe heeft men dus ook volgens getuigenis der belanghebbenden van deze kunstbewerking zeer gunstige uitkomsten verkregen. Zooveel is zeker, dat de schapen, die ook al de ziekte mogen krijgen, er zeer weinig aan lijden en het alzoo te wenschen ware. dat de schaaphouders, zonder onderscheid, hunne schapen lieten inenten, dan zou de pokziekte niet zoovele offers vragen en spoedig zijn geweken.

Coevorden, 30 Aug. De gisteren alhier gehoudene marktdag was buitengewoon druk bezocht. De handel over het geheel was regt levendig, vooral in vee, voor hetwelk, tengevolge van de onlangs gevallene regen, en de hierdoor zeer verbeterde toestand der weilanden, hooge prijzen besteed werden. Er waren ter verkoop aangevoerd, ruim 100 paarden, 70 veulens. 250 koeijen en 25 jongbeesten. De paarden hebben van f 50„ tot f 240„, de veulens van f 25„ tot f 95„, de koeijen van f 60„ tot f 150„ en de jongbeesten van f 25„ tot f 50„ opgebragt, voor welke prijzen dezelve door de menigte van kooplieden gretig van de hand gingen.

* **Smilde,** 30 Aug. 't Doet ons genoegen te kunnen melden, dat de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen aan den onderwijzer *J. T. Boerhuis* alhier, wegens 50 jarige schooldienst, de Zilveren Medaille heeft toegekend. In eene afzonderlijk daartoe gisteren avond gehoudene. vergadering is dat eereblijk op eene plegtige wijze aan ZE. uitgereikt. Mogt het hem nog vele jaren tot eene aangename herinnering strekken.

*31 Aug. Men verneemt, dat heden morgen ongeveer 2 uur brand is outstaan in het huis van de wed. *Mulder* te Hooger Smilde. Bijna alles is er in verbrand, onder anderen 5 schapen en 3 geiten zoodat zij door dit ongeluk letterlijk alles heeft verloren, want niets was verwaarborgd.

Op voorstel harer Commissie, heeft de Raad dezer gemeente besloten het navolgend adres aan Z. M. den Koning aan te bieden:

Aan den KONING.

Sire!

Tal van adressen worden dezer dagen uit alle plaatsen der Noordelijke gewesten van Uw Rijk, aan Uwe Majesteit en aan Uwe Majesteits regering ingezonden. zoodat wij aarselen zouden dat getal te vermeerderen, indien die adressen een onderwerp van minder belang tot grondslag hadden; doch wij mogen niet aarselen, waar het geldt, Uwe Majesteit onze belangstelling te toonen, in een onderwerp van Staatszorg en Rijks belang, dat thans op ieders lippen zweeft, een onderwerp, dat niet meer alleen is een volkswensch, maar dat eene levensvraag geworden is, zoowel voor het Noordelijk als het Zuidelijk deel van Uw Rijk.

Uwe Majesteit gevoelt reeds, dat er sprake is van de verschillende spoorweg-verbindingen, waardoor Nederland, dat thans als 't ware in drie deelen gesplitst is, het Noorden, het Midden en het Zuiden. weder tot één geheel zou worden vereenigd, in levenskracht zou toenemen en zou bloeijen door onderling verkeer, dat, eensgezindheid en zamenwerking in 't leven roept of bevestigt.

Het is onze bedoeling niet, Uwe Majesteit te vermoeijen met een betoog over 't nut der spoorwegen in 't algemeen en voor de Noordelijke gewesten van Uw Rijk in 't bijzonder; het ligt evenmin in ons plan, Uwe Majesteit op te sommen, wat er al in deze gewesten gedaan is en nog gedaan wordt, om eindelijk in het bezit van spoorwegen te geraken, dat alles toch is even goed aan Uwe Majesteit als aan ons bekend.

't Is alleen onze bedoeling Sire, U de teleurstelling niet te verbergen, die zich telkens en telkens van ons meester maakte, wanneer de spoorwegen die wij eindelijk hoopten te zullen erlangen en waarvoor we ons bereid verklaarden. opofferingen ons te getroosten, wanneer die lang gewenschte spoorwegen, zeggen we, ons telkens weer ontglipten.

Sire! Steeds houden wij ons aan Uwe Majesteit en aan Uwer Majesteits tegenwoordige Regering vast, overtuigd, dat, het ontwerp voor den Noorder spoorweg, thans aan de Heeren *Sloet* en *Reuchlin* geconcessioneerd, het eenige is, dat kans heeft van welslagen, en wij vragen Uwe Majesteit daarom met eerbied, maar tevens met al de kracht der overtuiging, dat het Uwe Majesteit behagen moge, het ontwerp dier concessie, zoodanig als het laatstelijk was ingediend, en waarvan de behandeling helaas door de Tweede Kamer der Staten Generaal tot de nieuwe zitting in Sept. e. k. werd verschoven, alsdan wat de rigting der lijnen betreft, onveranderd ter bekrachtiging aan de beide Kamers der Staten Generaal aan te bieden.

'tWelk doende

KERK- EN SCHOOLNIEUWS.

Wij vernemen dat ds. *N. Beets*, predikant te Utrecht voor de op hem uitgebragte beroeping bij de ned. herv. gemeente te Rotterdam heeft bedankt.

Staphorst, 30 Aug. Bij de Afgescheidene gemeente te Rouveen, is het verblijdend berigt ontvangen. van ds. *Weers* te Hattem, dat ZwEerw. het beroep derwaarts heeft aangenomen.

INGEZONDEN STUKKEN.

Gasselter-Nieuwveen, 29 Augustus.

Eindelijk dan is heden alhier eene minnelijke schikking tot stand gekomen in de meer dan anderhalf jaar geduurd hebbende geschillen over de nieuwe kerk.

Eere daarvoor toegebragt aan de heeren *Homan* en *Sluis* te Assen, die als leden van het collegie van toezigt over de kerkelijke administratie der Hervormden in deze Provincie, tot dat doel in commissie herwaarts zijn gekomen en daartoe al 't mogelijke hebben aangewend.

Groote blijdschap zal het bij de ingezetenen verwekken, die, na zoo langen tijd, verlangend naar eene bevredigende uitkomst uitzagen en weldra de nieuwe kerk zullen kunnen betrekken.

CORRESPONDENTIE.

Tot teregtwijzing van een uit het Algemeen Handelsblad *overgenomen berigt uit Coevorden, over in het veld gevondene doode hazen, dient, dat hiermede stellig door jagers of stroopers gedoodde hazen bedoeld zijn, daar men hier anders geene gedoode hazen vindt of gevonden heeft.*

Advertentien.

Dwingelo, 27 Aug. 1859.
Getrouwd:

P. J. BLOEMERS
en
J. R. NIJSINGH.

huis te deelen dat voor mij bestemd was, eene andere vrouw aan zijn hart rusten, de kinderen eener andere op zijne knie klemmen en hem „vader" noemen! Genadige Hemel! Kon ik dan die doodsche verstijving niet afbreken?

„Stil daar komt mijnheer Edson!"

„'t Was weder Lucia's stem. Zoo verstijfd als ik was, veroorzaakten die woorden van haar een snelle trilling door mijn bloed. Guy kwam! Ja, ik hoorde zijne welbekende voetstappen aan de deur, op het vloerkleed, naast mij. Misschien zou *hij* wel ontwaren dat ik niet dood was. Een voor een, alsof men zijn regt op eenzaamheid eerbiedigde, verlieten allen zwijgend de kamer en lieten ons alleen. Toen gaf hij aan zijne smart en aan zijne tranen den vrijen loop; hij sloot mij in zijne armen, zoo naauw dat ik het kloppen van zijn hart duidelijk voelde Mijn hoofd viel zwaar tegen zijnen schouder; de bloemkrans beroerde zijne wang. Hartstogtelijk kuste hij mijne lippen en wangen en gesloten oogleden, liefkozend streek hij over mijn haar, en wond mijne glanzende lokken om zijne vingers, gelijk hij zoo dikwijls in zijne zaligste oogenblikken gedaan had.

Maar geen schaamachtige blos dekte mijne wangen, die zoo dikwijls onder zijne kussen hadden gegloeid, geene woorden kwamen over de bleeke lippen, die hem zoo dikwijls een hartelijk welkom hadden toegeroepen. Als ik maar zelfs voor een enkel oogenblik dat loodzwaar gewigt van mij had kunnen werpen dat mij verlamde; als ik maar eenmaal mijne armen om zijnen hals had kunnen slaan, een enkel woord van liefde in zijn oor fluisteren, ik zou gelukkig geweest zijn. Maar zelfs dat onschatbare voorregt was buiten mijn bereik. Ik kon geen zacht vaarwel lispelen, geene liefkozing schenken. Bergen waren ligt in vergelijking van de magtelooze armen die ik poogde op te beuren; graniet was bewegelijker dan de lippen, die ik zoo onstuimig trachtte te openen.

En zoo was ik gedwongen daar te blijven liggen als een wigt van marmer aan zijne borst; gedwongen te luisteren naar zijne wilde ontboezeming van droefheid en wanhoop, en lijdelijk te blijven bij de liefkozingen die ik zoo zielsgaarne had willen beantwoorden. Mijn hart had ik willen verscheuren voor een enkelen blik in die blaauwe oogen, welker heete tranen mijn voorhoofd bedaauwden. Mijne laatste hoop had ik willen verbeuren, als hij maar had mogen weten dat hij een levend wezen omarmde. Ik vloekte mij zelve en mijn noodlot: ik worstelde tegen de onuitsprekelijke vreeze, die mijn hart krampachtig beknelde. Ik bad met vurigen ernst. met wanhopige inspanning. Ik riep tot God, en beschuldigde Zijn heilig aangezigt van wreedheid. Ik smeekte Hem, mij het leven terug te geven, dat Hij mij reeds half ontnomen had, of anders die bittere, ondijdelijke bespotting van den dood tot eene werkelijkheid te maken. Ik smeekte Hem om bewusteloosheid, om vergetelheid, om vernietiging.

Toen kwam er terugwerking. Ik vroeg mij zelve of ik niet werkelijk dood was zoo als men zeide dat ik was. Welligt moest ik eene eeuwigheid van dusdanige marteling ondergaan, tot stof verteren onder de aardzoden, en geene magt hebben om mijne zelf bewuste ziel van haar wegstervend aardsch omkleedsel af te scheiden. Welligt

Bevallen van eene DOCHTER C. J. G. VAN BAALEN, echtgenoote van Mr. A VOS.

Assen, 29 Augustus 1859.

Heden overleed ons jongste Zoontje JANSINUS HENDERICUS, in den ouderdom van zeven dagen
Assen, 30 Aug 1859
J. KLOEKERS
K. KLOEKERS—GRIEMINK.

DE VIJFJARIGE

ONDERWIJZERSVEREENIGING

in Drenthe zal Vrijdag den 9 September a.s. plaats hebben. 's morgens 10 ure, in het Concerthuis te Assen.

Tot deze bijeenkomst worden alle hoofd- en hulponderwijzers in de Provincie uitgenoodigd; en zij, die aan den **MAALTIJD** deel willen nemen, verzocht, daar van kennis te geven voor of op den 3 Sept., in zooverre zij 't niet reeds hebben gedaan, aan het lid van bestuur J. KARSTEN te Assen, of aan den Secretaris
G. G. MEIJERINGH.

Bij een jeugdig ***ONDERWIJZER***, in eene der volkrijkste en gezondste oorden van Drenthe, bestaat gelegenheid tot het plaatsen van **1 a 2**

Kostleerlingen.

Brieven franco, aan het Bureau dezer Courant, onder letter ***H.***

Het **ADMISSIE-EXAMEN**, ingesteld bij Koninklijk besluit van den 4den Augustus 1853; zal gehouden worden op **ZATURDAG den 10den September aanst**, des voormiddags te 9 uur, in het AKADEMIEGEBOUW. Zij die zich daaraan wenschen te onderwerpen, worden verzocht zich vóór of op WOENSDAG den 7den September aan te melden bij den Pedel J. WOLTERS.

Groningen, 29 Augustus 1859.
De Deken van de Letterkundige Faculteit te Groningen,
C. M. FRANCKEN.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Gemeente Rolde, brengen bij deze ter kennis, dat op de **NAJAARSMARKT**, invallende den 13 September a. s.,

Geene Schapen

zullen worden toegelaten, tenzij gedekt door een CERTIFICAAT VAN GEZONDHEID, afgegeven, door den Burgemeester der gemeente, uit welke zij worden aangevoerd.
Rolde den 30 Augustus 1859
Burgemeester en Wethouders voornoemd.
H. HOMAN
H. HOGTING.

Revalenta Arabica.

ARIE BALDER Czn. te Broek op Langendijk, is van eene langdurige borstkwaal door Revalenta genezen en is veel sterker en gezonder van gestel.

De dochter van J. VAN VAALEN is door de Revalenta van derdendaagsche koorts genezen.

Het 14jarig meisje, dochter van den tuinbaas E. DIKS, is door het gebruik der Revalenta van eene ernstige maagkwaal genezen.

De heer C. RIKKERS te Groningen berigt ons, dat een horologiemaker aldaar door het gebruik van slechts éene bus Revalenta van een hardnekkigen hoest is hersteld.

De vrouw VEENSTRA geb. BOVENKAMP te Noordwolde, na vruchteloos de medicamenten van den geneesheer gebruikt te hebben, dankt aan de Revalenta hare eindelijke genezing van eene hevige maagkramp.

De heeren J A KLINGER en Co. te Rotterdam berigten, dat eene dame aldaar, die lang aan eene ziekte sukkelde, waarvoor geen kruid gewassen scheen, door de Revalenta genezen is.

Van alle zijden komen de gunstigste berigten in over de genezingen door DU BARRY'S REVALENTA verkregen; lijders die 20 jaren aan obstructie, maagzuur, misselijkheid en slechte spijsvertering geleden hebben, zijn er volkomen door genezen, anderen, die lang kwijnden en geheel verzwakt en vermagerd waren, zijn er gezond en sterk van geworden: de bleeke tanige huid der ziekte verandert zij spoedig in den frisschen blos der gezondheid: ouden van dagen heeft zij weder jong en vrolijk, sukkelende kinderen sterk en tierig gemaakt. Duizenden danken der Revalenta hunne gezondheid, men leze slechts de attesten der genezenen, in gulle goedhartigheid menschlievend afgegeven, om ook anderen den weg ter genezing te wijzen.

De ***REVALENTA*** is geen medicament, maar een voedsel, dat als ontbijt, tusschenuurtje, middagmaal of avondmaal kan gebruikt worden en niet meer, dikwijls minder kost dan de spijzen die zij vervangt; men kan dus met regt zeggen, dat de genezing door Revalenta niets kost.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus, tot waarborg der echtheid door F. VON WINDHEIM en Co, Verkoophuis, geteekend is.

De prijs der ***REVALENTA*** is 87½ cts, f 2, f 3.50, f 8, f 16

Eene Brochure, die over dit heilmiddel handelt, wordt gratis afgegeven.

Amsterdam, VERKOOPHUIS.
Assen, H. P. A VAN GORCUM
Coevorden, C. J. van der SCHEER
Dedemsvaart, H. L. v d. VECHT.
Gorredijk, S. G. ZWART.
Hoogeveen, JAN van der WOLDE Jr.
Meppel, A. JEULEN.
Noordwolde, JACOB VEENSTRA.
Oldemarkt, C. VAN DER WENDEN.
Steenwijk, K. TIMMERMANS.
en in de bekende Depôts in de andere steden.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 22—27 Aug. Ondert. Jan Germanus en Hendrikje Reinders Kleine; Koert Vos en Albertje Diphoorn — Geh. Salomon Levi en Rachel Breebaard. — Bev. Elisabeth Heerdink geb. Klein van d.; Roelofje Boertien geb. ten Caat van d.; Jentje Slot geb. van Raalte van z.; Roelofje Coers geb Zwiers van z.; Margje Baas geb. Scholten van z. Beertje IJmker geb. de Jonge van z., Seijerdina Bremer geb Troost van d. — Overl. Jan Everts Jesterberg, echtgenoot van Johanna Padding, 60 j.; Jacobus Omvlee, 2½ j.; Elsje Klunder echtgenoot van Hendrik Dekker, 34 j.. Een levenloos kind van het vr. gesl. van H. Dekker en E. Klunder; een levenloos kind van het mannelijk ges. van Okko Okken en Jantje Baas.

MARKTBERIGTEN.

Groningen 30 Aug.

Tarwe,	1858,	70 ℔ f 7-20		Gerst,	N. Winter 54 ℔	f 4-45
——	Oml.	72 - 7-60		——	dito 56	- 4 85
——	dito	74 - 8-00		——	Zomer 56	- 0-00
——	Old.	70 - 7-00		——	Knobbe 58	- 4-90
——	dito	72 - 7-40		Boekweit,	Zand 62	- 4-25
				——	dito 64	- 4-65
Rogge,	N. Inl.	66 - 5-55		——	N.Zwarte 64	- 4-45
——	dito	68 5-85		——	Veen 64	- 4-35
——	dito	70 - 6-15				
				Paardeboonen N.		f 6-75 a 7-25
Haver,	dikke	40 - 3-35		Groene Erwt.		- 8-00 a 9-00
——	dito	42 - 3-60		Graauwe dito		- 9-00 a 10-00
——	Voer	36 - 3-00		Koolzaad 1859		9-50 a 10-15
——	dito	40 - 3-40		Gort, grove		- 0-00 a 8-25
——	Zwarte	36 - 2-70		—— parel		-00-00 a 00-00
——	dito	38 - 2-90		Olie, raap p. v.		-32-00 a 00-00
				Boter, 1e soort.		-38-00 a 40-00
				—— 2e »		-36-00 a 00-00

Tarwe slap en iets lager afgegeven. — Rogge prijshoudend. — Oude Boekweit als voren, nieuwe 64 ℔ f 4.65 verkocht.— Nieuwe Gerst prijshoudend; oude bijna zonder koopers. — Beste zware Dikke Haver als voren, ligte iets lager, blanke Voer als voren: zwarte iets lager. — Boonen mede niet dan lager te plaatsen. — Koolzaad genoegzaam als voren. — Gort in een doen.

Heerenveen, 27 Aug. Rogge f 5.95 a f 6.40. Boekweit f 5.05 a f 5.50. Boter per ¼ vat f 44.50.

Steenwijk, 29 Aug. Rogge f 6.25 a f 6.70. — Boekweit f 0.00 a f 0.00. Boter per ⅛ v. f 20.00 a 21.00.

Oldemarkt. 27 Aug. Boter per ⅛ vat f 21 50.

Noordwolde, 25 Aug. Rogge f 6.40 a 6.90. — Boekweit f 4 50 a 5.00. — Boter f 0.94 a 1.00 het Ned pd.

Coevorden, 29 Aug. Rogge f 7.00 a f 7.20. Boekweit f 4.50 a f 5.85. Id. nieuwe f 5.50. Boter per ned. pd. f 0.75.

HOOGEVEEN, 30 Aug. Rogge: hoogste f 7,10, laagste f 7,05. Boekweit hoogste f 5,10, laagste f 4,70. — Haver, hoogste f 3,35, laagste f 3,35. Boter per Ned. pd. hoogste f 1.00, laagste f 0.80; per ¼ vat hoogste f 40.00, laagste f 32—. Roggebrood 6 Ned. ℔ — ct.

AMSTERDAM, 29 Aug. TARWE stil; 132 ℔ jarige bonte Poolsche f 305; 130 ℔ oude dito f 315; 132 ℔ jarige Bovenl. f 263; 129 ℔ nieuwe dito f 260; 129 jarige Nassaudietsche f 280 — ROGGE tot vorige prijzen met weinig handel; 124, 125 ℔ Pruissische f 178, 180; 116, 117 ℔ Petersb. f 160, f 163. — GARST prijshoudend; 114 ℔ jarige Deensche f 180; 104 ℔ jarige Friesche Winter f 147. — BOEKWEIT onveranderd; 120, 123 ℔ Holsteinsche f 170 a f 177; 120 ℔ Amersfoortsche f 175; 115 ℔ Sleeswijksche f 145. — KOOLZAAD onveranderd; Flakkeesch £ 51; op 9 v. Olie in Oct. £ 57½; April £ 61. — LIJNZAAD prijshoudend; 110, 111 ℔ Patna f 320. — RAAPOLIE dadelijk en op levering iets aangenamer; op 6 weken f 35½; Vliegend f 34¼. 1o. September f 33¾, 34, 33¾, October f 34, ¼, 34; Nov. f 34¼; Dec. f 34½; Mei f 35½. — LIJNOLIE dadelijk in een doen, op levering niet williger; op 6 weken f 34¾; Vliegend f 33½; 1o. September f 33, ¼; Oct., Nov. en Dec. f 33¼. Voorjaar f 32 ¼. — HENNEPOLIE op zes weken f 37½. Vliegend f 36¼. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 64 a f 68. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 9 a f 11.

SCHIEDAM, 27 Aug. MOUTWIJN f 14¾ per vat contant, met goeden handel. — JENEVER 100 pct. Amst. proef f 18¼ a f 18¾ per vat contant bij partij.

Veemarkten.

GRONINGEN, 30 Aug. Aan de veemarkt was heden eene geringe aanvoer van runderen, welke grootendeels werden opgeruimd, prijzen nagenoeg als voren; van schapen was eene tamelijke aanvoer, evenwel weinig verkoop; van varkens was een ruime aanvoer en was de handel willig, ouden van f 23 tot f 34; jongen van f 7 tot f 22 a f 30.

LONDEN, 29 Aug. De aanvoer ter veemarkt bestond uit 5210 runderen, 212 kalveren en 27,9 0 schapen. Prijzen waren onveranderd.

239e STAATS-LOTERIJ.

Prijzen van f 100 en daarboven. 5e Klasse.

1e lijst. No. 6388 f 1500. Nos. 7276, 15080 en 16894 elk f 1000. Nos. 15762 en 18499 elk f 400. Nos. 11078 en 5872 elk f 200.. Nos. 1644, 1832, 5037, 7354, 8053, 9976, 10937, 12200, 4427, 14253 en 15887 elk f 100.

2e lijst. No. 2881 f 1000. No. 17014 f 400. Nos. 946, 2236, 5194, 6701, 13239, 15034 en 19550 elk f 100.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.
AMSTERDAM, 1859.

	pCt.	29 Aug.	30 Aug.
Nederl. W.S.	2½	64⅛	64¼
—	3	77	77¼
—	4	97½	97⅞
Amort. Synd.	3½	94 15/16	
Handelm.	4½	127¾	127¾
O. I. Leening	4	96 7/16	
Aand. H. Spw.			
—— R. ——	4½		100¾
N. B.	½		
Maats. Weld.			
Rusland,			
Obl Hope	5	105⅛	105¼
Cert. 1831/33	5	87⅜	87¼
Dito 1840	4	85	85 1/16
—— Stieglitz	4		85
—— Nieuwe	4		
—— 5e Serie	5	94⅜	94⅛
—— 1855 6e S,	5	101¼	101½
—— van Ass.	6	65 3/16	65¼

	pCt.	29 Aug.	30 Aug.
Polen,			
Aand. fl 500		f 156	
Obl.	4	80⅜	80⅛
Spanje, Obl.	1½	33 3/16	33¼
Obligatien	3	44	44¼
Binnenl.	3	42⅛	42⅛
Amortisabele		10⅝	10 7/16
Bewijz. Coup.			
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5		
—— ——	4		
—— Metal.	5	58⅞	58¾
— RenteA.	5	76⅜	76
— Nation.	5	63	62¾
—— ——	2½	31⅛	31
Belgie, Cert.			
Rothschild	2½		
Portug., Obl.	3	44⅞	44¾
Brazilien	5	99¼	99¾
Weener aandeelen	4		

29 Aug. Handel en variatien waren heden wederom onbeduidend.

30 Aug. Nationale fondsen waren vast, Oostenrijksche iets flaauwer; de overigen nagenoeg onveranderd.

pijnigde het gras, dat als groene baren over den wijden schoot der aarde golfde iederen geest met zelfbewustzijn, even als den mijnen.

Weder eene verandering, de stille lijdelijkheid van onbeschrijfelijke wanhoop. Al de klanken van uitwendig leven werden eensklaps ongeloofelijk duidelijk voor mij. Even als een gierigaard het goud zou tellen voor het aan zijne hand ontglipt, zoo telde ik gretig de voorbijsnellende oogenblikken, die er nog tusschen mij en mijn vreeselijk lot overbleven. Door het geheele huis hoorde ik het geluid van gesmoorde stemmen, van zachte voetstappen, alsof ik in eene sluimering gedompeld was waaruit men vreesde mij te zullen wekken. Door de vensters kwam het zachte gesuis van den wind en van de bladeren, het gekweel der vogelen de stemmen van spelende kinderen, alles, als ware het, eene bespotting van mijnen toestand.

De doodkist werd binnen gebragt en op schragen gezet. Nog eenmaal voelde ik het kloppen van mijns minnaars hart, nog eenmaal voelde ik zijne tranen en kussen, en zoo ziels gaarne had willen beantwoorden. Mijn hart had ik willen verscheuren voor een enkelen blik in die blaauwe oogen, welker heete tranen mijn voorhoofd bedaauwden. Mijne laatste hoop had ik willen verbeuren, als hij maar had mogen weten dat hij een levend wezen omarmde. Ik vloekte mij zelve en mijn noodlot: ik worstelde tegen de onuitsprekelijke vreeze, die mijn hart krampachtig beknelde. Ik bad met vurigen ernst, met wanhopige inspanning. Ik riep tot God, en beschuldigde Zijn heilig aangezigt van wreedheid. Ik smeekte Hem, mij het leven terug te geven, dat Hij mij reeds half ontnomen had, of anders die bittere, onlijdelijke bespotting van den dood tot eene werkelijkheid te maken. Ik smeekte Hem om bewusteloosheid, om vergetelheid, om vernietiging.

Toen kwam er terugwerking. Ik vroeg mij zelve of ik niet werkelijk dood was zoo als men zeide dat ik was. Welligt moest ik eene eeuwigheid van dusdanige marteling ondergaan, tot stof verteren onder de aardzoden, en geene magt hebben om mijne zelf bewuste ziel van haar wegstervend aardsch omkleedsel af te scheiden. Welligt ik zag ik bewoog mij; mijne lippen openden zich, riep zachtkens: „Guy!”

Een snelle blik van verbazing, eene uitdrukking van onbeschrijfelijke vreugde, een kreet. en hij stond bij mij. Ik sidderde in zijne armen ik vleide mij aan zijn borst. Het genot van gevoel keerde in mij terug, de vreesselijke droombeelden der verstijving verdwenen, ik leefde, schreide ik lachte. En toen een oogenblik later, va[ader], moeder, zusters vrienden, en hij die mij dierbaarder was dan allen, ademloos van hoop en vreugde bij mij stonden, toen was er geen enkel oog dat niet straalde van tranen en dankzeggingen, geen gelaat waarop niet eenige dankbaarheid te lezen stond, geene stem die niet mijne zaligheid eeuwige dankbare ontboezeming herhaalde: „God zij geloofd!”

Gedrukt bij GRATAMA *te Assen.*